

я опичаше в гъвеч на фурна. В двора под асмата ядохме рибата, а наблизо вед в бунар изстудявахме любеници. Мишо каза с учудване: "Колко много печена риба, а аз само за една на ресторента давам повечер пари отколкото вие за всичката". А и виж как вие ядете много изстудени любеници. И аз утре ще пусна в бунара да се изстудя". На другия ден на обед сме пак под асмата на ядене. До нас в бунара Мишо работи нещо с кофата. По едно време засрамен до изчервяване казва на баща ми: "Как изваждате любениците" При всичките ми усилия аз не мога да извадя месята". Тогава баща ми му обясни, че трябва първо да потопи кофата и като ще я изважда леко, любеницата сама ще влезе в кофата.

7/ Често на един-два километра през горите от маслини отивахме на хубав плаж на морето да се къпим и ловим морски звезди. Но когато аз, като рисувах не можех да ида, Мишо отиваше самичък. Когато е минавал обаче сам през горите, през ума му са минавали разни мисли, защото една нощ като спяхме, целият хотел се разбуди от силен многократен вик "помощ, помощ"! Излязохме веднага. Наизлизаха и други от стаяте си и отидохме където се вика за помощ. Когато отворихме, учудени видяхме, че този, който е викал е нашият Мишо. "Какво има бе Мишо" - питаме ние, а Мишо се смее и казва: "Нищо няма. Сънувах, че ме нападат в гората".

Това говори колко на глед мълчаливият и спокоен Мишо дълбоко се е вживявал във всичко, което го кръжи и колко неспокойни и вълнуващи мисли са го занимавали навсякъде, където по своя житейски път е вървял.

Той беше написал вече и за пръв път отпечатаал своя роман "Поручик Бенц", когато замина в Испания и там от революцията се роди вторият му роман "Осъдени души", за който аз му правих корици.

За "Тютюна" както се вижда от горния ми разказ, той е замислил и заработил още от преди Девети септември, защото за Кавала и Тасос за да проучва и събира материал ние сме били през лятото на 1942 година. А това говори, че доста преди Девети септември у него са били узрели социалистическите и комунистически идеи, които са се оформили от революцията в Испания. Това аз, който съм комунист от 1919 г. и учредител на партийни организации, съм установил още от разговорите ни по о.Тасос и Кавала. Може би малцина знаят това, защото Мишо беше мълчалив и предпазлив.

Аз с жена ми Радка, неговата първа братовчедка, давам тези спомени, сега съм на 72г. и затова ние знаем спомени и за неговото

*и сега когато играва дотам Кетвил
вече на 80 години.*